

Scurt istoric al evidenței persoanelor

În România, evidența persoanelor a luat ființă în anul 1949, prin înscrierea în evidență a tuturor locuitorilor țării și eliberarea actelor de identitate tuturor românilor care au împlinit vârsta de 15 ani.

Înscrierea în evidență a persoanelor s-a realizat prin întocmirea unor fișe personale care au constituit evidența locală și centrală, datele înscrise în aceste fișe fiind actualizate, în sistem manual, ca urmare a modificărilor intervenite în statutul civil al cetățenilor, în cazul schimbării domiciliului ori al eliberării unui nou act de identitate.

În anul 1990, s-a impus ca o necesitate modernizarea evidenței persoanelor, astfel încât a fost reglementată și s-a realizat, prin preluarea în sistem informatic a datelor existente în fișele de evidență locală manuală, înființarea Registrului Național de Evidență a Persoanelor, ca principala parte componentă a Sistemului Național Informatic de Evidență a Persoanelor.

Registrul Național de Evidență a Persoanelor reprezintă ansamblul datelor cu caracter personal ale cetățenilor români, rezultate în urma procesării automate, într-o concepție unitară, în scopul cunoașterii numărului, structurii și mișcării populației pe teritoriul țării.

Acesta funcționează în sistem deschis servind ca suport unic pentru furnizarea de date, în condițiile legii, pentru toate sistemele informatice care prelucrează date nominale privind persoana fizică.

Cele două sisteme, manual și informatic, au funcționat în paralel, până în anul 2000, când evidența manuală a devenit o arhivă activă, pentru istoricul datelor cetățenilor români.

Evidența cetățenilor români are drept scop, pe de o parte, cunoașterea populației și a mișcării acesteia pe localități, iar pe de altă parte, comunicarea de date și informații, în temeiul legii.

Tinerea evidenței persoanelor prezintă o deosebită importanță pentru statul român, în sensul cunoașterii și individualizării tuturor cetățenilor

țării, de la data nașterii, al desfășurării corespunzătoare a multiplelor raporturi dintre instituțiile statului și cetățeni, în realizarea drepturilor și obligațiilor ce revin atât unora, cât și altora, pentru monitorizarea mișcării populației pe teritoriul țării și, nu în ultimul rând, pentru a veni în sprijinul structurilor Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor, precum și al instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale, ordinii și liniștii publice și justiției.

Totodată, evidența persoanelor și actele de identitate servesc cetățenilor pentru a face dovada identității, cetățeniei române, a adresei de domiciliu și a celei de reședință, necesare la valorificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute în Constituție, facilitează variatele raporturi juridice între persoanele fizice și oferă informațiile necesare pentru a fi identificați membrii de familie și alte rude .

Evidența cetățenilor români cu domiciliul în țară se ține după principiul locului de domiciliu al acestora, iar al cetățenilor români cu domiciliul în străinătate după principiul ultimului domiciliu avut în țară și după reședința declarată din România.

Ținerea în actualitate a evidenței persoanelor și eliberarea actelor de identitate și a altor documente în sistem de ghișeu unic sunt realizate de către serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, care funcționează, din aprilie 2005, în subordinea consiliilor locale municipale, ale sectoarelor Mun. București, orașenești și comunale, după caz, și a consiliilor județene, respectiv a Consiliului General al municipiului București.